

medføre en Merudgift paa ca. 1 100 000 Kr. aarlig.

I Udvalget har der ejheller været Enighed om, til hvilket Beløb *Maksimum for Aarsløn* skal fastsættes, jfr. Beretningen Sp. 4405—10. I den nuværende Lov er dette Beløb ved Beregningen af Invaliditets- og Dødsersatninger 2 100 Kr. og ved Beregningen af Dagpenge 2 363 Kr.

Da Erstatningerne for alle de Personers Vedkommende, hvis Aarsløn ligger over disse Grænser, ved Ophævelsen af 15 pCt.-Nedsættelsen faar en Forhøjelse paa 17,6 pCt., og da man ikke mener for Tiden at kunne paalægge Arbejdsgiverne yderligere Byrder, foreslaar man ikke nogen Ændring paa dette Punkt.

Udvalget har i Beretningen Sp. 4401—04 drøftet Spørgsmaalet om *Bortfald af Karenstiden* paa 13 Uger for Udbetaling af Dagpenge, men har, navnlig af Hensyn til den herved bevirkede meget stærke Forøgelse af Udgifterne, ikke stillet Forslag herom.

Ejheller har Udvalget ment at kunne stille Forslag om, at Sygekasserne faar Refusion af Ulykkesforsikringen af de af Kasserne faktisk ydede Dagpenge indenfor de første 13 Uger efter Indtrædelsen af et Ulykkestilfælde, der falder ind under Ulykkesforsikringsloven, hvilken Refusionsordning antagelig vilde medføre en aarlig Udgift for Ulykkesforsikringen paa 700 000 Kr.

Ministeriet maa imidlertid formene, at i de Tilfælde, der begrundes Krav paa Dagpengeydelse eller Invaliditets- og Dødsersatninger, bør Erstatningsydelsen fuldt ud paahvile Arbejdsgiveren, og at Sygekasserne derfor i saadanne Tilfælde bør have Refusion fra Ulykkesforsikringen for de af dem i Medfør af Sygekasseloven udredede Dagpenge. En saadan Ordning, som ikke vil medføre nævneværdig Forøgelse af Administrationsomkostningerne for Direktoratet, vil antagelig medføre en Forøgelse af Udgifterne for Ulykkesforsikringen paa 100 000 à 200 000 Kr.

I 3. Afsnit i Beretningen, se Sp. 4411—16, har Udvalget behandlet Spørgsmaalet om en *Omorganisation af Arbejderforsikrings-Raadet*. Udvalget har dels gjort Rede for

Raadets nuværende Inddeling i 3 Afdelinger, hvortil kommer den særlige sønderjydske Afdeling, dels omtalt det Forslag til en Ændring af Raadets Sammensætning, som i sin Tid blev anbefalet af Administrationskommissionen, jfr. dennes Betænkning Side 372—377. I sin Indstilling har Udvalget ikke ment at kunne foreslaa en Ordning som den af Administrationskommissionen anbefalede, men har indskrænket sig til at indstille, at den Fremgangsmaade ved Sagernes Behandling i Raadet, som nu anvendes, legaliseres ved, at der i Loven indsettes en Bestemmelse om, at det i Raadets Forretningsorden kan bestemmes, at visse Arter af Sager kan afgøres af Raadets Formand, dog saaledes at der aabnes Adgang til at forlange en paa denne Maade afgjort Sag forelagt for selve Raadet.

Ministeriet maa imidlertid formene, at der tiltrænges en Simplifikation paa dette Omraade, saaledes at der kan tilvejebringes en enklere og hurtigere Administration i Raadet. Man finder det ogsaa uheldigt, at Afgørelserne er henlagt til 3 forskellige Afdelinger, hvorved det ikke kan undgaas, at der kan udvikle sig en forskellig Praksis, saaledes at iøvrigt ensartede Sager bliver afgjort paa forskellig Maade. Som Forholdene har udviklet sig i Aarenes Løb med den store Stigning i Antallet af behandlede Sager og den deraf følgende Umulighed for selve Raadet i at tage Del i alle Spørgsmaals Afgørelse, vil en Omordning formentlig være paakrævet, saaledes at ikke alene den nuværende Praksis ved Sagernes Behandling legaliseres, men saaledes at Sager kun forelægges for Raadet, naar en af Parterne forlanger det, eller naar der opstaar Tvivl i Direktoratet om en Sags Afgørelse.

Ministeriet mener, at den af Administrationskommissionen foreslaaede Ordning vil kunne afhjælpe de Mangler, som den nuværende Ordning lider af, og man stiller derfor i Overensstemmelse med Kommissionen Forslag om, at der paa Grundlag af Raadets Kontor dannes et Direktorat, som i første Instans skal træffe alle Afgørelser, der nu henhører under Raadet, og at der oprettes et for alle Sagers Behandling fælles Raad, der først og fremmest skal fungere som Appellinstans vedrørende alle de Spørgsmaal, der ikke er af udelukkende juridisk Natur. Endvidere skal Direktoratet, som nævnt, forelægge Tvivlsspørgsmaal for Raadet, hvad enten Tvivlen gælder et Tilfælde, der vil kunne indankes for Raadet eller ikke, idet Raadet skal fungere som Vejleder for Direktoratet ved Udformning af Praksis. Endvidere opretholdes den hidtidige Adgang til